

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nicolai Svsii E Societate Iesv Opvscvla Litteraria

Suys, Nicolas

Antverpiae, 1620

Scena III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69342](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69342)

SCENA II.

LYDVS.

O barathrum, vbi tu es? vt ego te vsurpem lubens!
 Video nimio iam multo plusquam volueram,
 Vixisse nimio satius est, quàm viuere.
 Iam decollauit omne mihi consilium. Hei! hei.
 Væ illis virgis miseris, quæ hodie in tergo morientur
 meo.

Domum redeam? hero nuntiem? occisissimus siem
 Mortalium omnium. Mox, cur non tecum eum?
 Ne uolt: tu fortior, vi decuit hoc agere facinus.
 Ita Hercle tres validos ego iuuenes solus feram;
 Et quartum istum sesquipede aqualiculo,
 Qui solus mihi humeros pondere frangat suo:
 Domum redire tutum non est, nec tutum subsistere.
 Hoc tamen est potius: huc concedã ad eos intus simul:
 Prandebo, cœnabo, tergeboq; calices,
 Euerram patinas; certè Hercle vbi lautè mihi
 De cœna prouisum atque prandio; si quid humeris
 Incumbat oneris, fortior ad ferendum ero,
 Quàm si ieiunus vlmos ferre cogar integras.

SCENA III.

DAVVS.

LYDVS.

Durum Hercle negotium est homini seruo, neque
 Vnquam caret negotio, etiam dum caret.

24

De

Depistrino vix redij lassus oppidò,
 Genus inter versatus ferratile, vlmorum procus
 Iubet ire me senex omnia per compita,
 Et conspicio clauculùm Lydum assequi,
 Videre quid agat, obseruare sedulò,
 Lydum, inquam, cui gnatum concredidit suum,
 Ouem lupo. Nisi Hercle me indoles latet
 Huius mastigia, hodie illic comœdias aget,
 Et ludum faciet herum nostrum. frustra est, eum
 Frugiesse qui putat, quia frugi verba perdui;
 Facetum victum amat æquè ac herilis filius.
 Nimumq; nequiter dissimulat alliato viuere,
 Dum clauculùm expilat herilem trifur penum.
 Et eccum, quo ornatu prodit conspicuus huc foras,
 Certum est hominem contrà alloqui.
 Lyd. Qui me sapere nimio censui plusquam Thalè,
 Stultior Hercle fui barbaro Potitio,
 Iniquus oppidò fui: fuisse pœnitet,
 Quando hunc adolescentem bono prohibui suo frui.
 Bonum Hercle est, expertus loquor, bonum. optimum
 Edere, bibere, pergræ carier. Ita me amet
 Sãcta saturitas, nisi hoc malim quã nectar Iupiteris.
 Nam, id quale nectar sit, equidem haud scio,
 Dum mulso plenum cantharum habeo, habere hunc
 me plenum scio:
 Atque hoc ventriculus testatur modò obesulus,
 Qui plenus antè inanijs fuit & araneis.
 Dau. At ventriculus ille tuus si iã ventriloquus foret,
 Malorum quæ imminet gnarus, non tam improbe
 Tuo consuleret tergo. Lyd. Hui! monstrum Hercle:

Ge-

Geminus ego sum factus, reor, gemina mihi parent
omnia.

Dau. Nempe hoc est, gemina tibi virga domi, gemina
sunt vincula,

Geminum pistrinum, geminumq; & ergastulum,
Trabs gemina, ex quâ crux vna mox fiet tibi,
In quâ tu non geminus, sed simplex pendeas.

Lyd. Matheseos peritus subito quos deformat circulos?
Non Hercle magno constitit mathesis hæc mihi,
Tales adire peruelim scholas quotidie.

Dau. Alios ego mathematicos auguror breui adfore,
Qui lineas in cute tuâ, rubricâ depingant tuâ.
Si cui homini paratum in orbe malum, id tibi para-
tissimum est.

Lyd. Quis hic aridus est pumex? Dau. Non omnes
merum

Olere possunt Lyde. Lyd. Quid loquere frutex?

Dau. Fruticem ego me malim, quàm Lydum hodie.

Lyd. Quianam? Dau. Scies,

Quando in catastâ pendebis mox noctem perpetem.

Dau. Quid tū? Tū dedolabūt latera validi sex viri,

Et te refingent denuò. Lyd. Ostreato tergore

Facient superbum. Dau. Ita arbitror. Lyd. Placet,

Hercule,

Tuū hoc auguriū, Dau. Da. Inde ad molā alligabere,

Nec inde exhibis donec vita vitalis tibi.

Lyd. Bellè hoc hereditarium est mihi domicilium:

Mei hinc maiores nobilitatis habent originem.

Da. Dein scis quòd? Ly. Ad crucē reor: hanc olim mihi

Despondi, huiusq; immoriar perlibens amplexibus.

Dau. *Quàm confidenter loquitur carnifex!* Lyd. *Ita fieri solet,*

Nullius quando criminis animus sibi conscius est.

Dau. *Os ferreum!* Lyd. *Caue sis malum.* Dau. *Dau. Etiam minas?*

Lyd. *Ego te exanimalem faxo, si quid amplius, Atque exheredem vitæ tuæ.* Dau. *Obe verbero!*

Lyd. *Equidem.* Dau. *Quid me tibi tactio est?*

Ly. *Quid tibi malū me, aut quid ego agā curatio est?*

Dau. *Hæri auspicijs huc legatus veni de filio.*

Lyd. *Dic illum esse.* Dau. *Hoc Hercle scibam.* Lyd. *Quid igitur rogas?*

Dau. *Vbi fiet nisi senex sciat, tu mox scies senex vbi fiet.*

Lyd. *Dic illum esse benè, vbi benè est illi.* Dau. *Eho.*

Id tuus ille probat ornatus. Lyd. *Lydum decet:*

Decet nos pergræcarier, sed te bubulcitarier.

Dau. *Dices vbi fiet?* Lyd. *Ibi est Lydi pugnus in malis tuis.*

Dau. *Verùm suo malo.* Lyd. *Mentiris furcifer,*

Tuo id malo est: id male Pol dicent tuæ.

Nisi mox. Dau. *Abeo: sed nihili es & omnino nihil.*

Lyd. *Tu porro perge quò miseria te vocat:*

Me mea voluptas iam suam inuitat domum:

Mei tergi hæc facio, non tui fiducia.

Dau. *Cis Hercle paucas tempestates furcifer,*

Augebis ruri numero genus ferratile.

Lyd. *Abijt hæc torpeda: nunc omne consilium aduoca*

Lyde, ingens opus aggredieris, rem arduam Aedepol:

Frequens senatus, fraudium adsit oppido,

Et

Et hanc quæ administrem exponat prouinciam.
 Mox Hercle delectum noster habebit senex,
 Et copias conscribet in tergum meum:
 Quid agam? quos contra educam milites? hic est,
 Hic vnus est, qui omnes illius prosternet copias:
 Ipsum Imperatorem petet, & cedit illicò,
 Per loriam viam faciet, perq̄ clypeum
 Cor occupabit. victor ego mox inclytum
 Ducam triumphum. Istuc vos cernere prælium volo
 Extra iactum teli, fortune extra aleam.
 Et eccere senem. vt Mauortem in vultu gerit!

ACTVS TERTII
 SCENA I.

PHILOXENV S senex.
 DAVVS seruus.
 LORARI quatuor.
 LYDVS.

A In' ita esse Daue? Dau. Aio. Philox. Certus
 es? Dauus. An cacum me putas,
 Que vidi non vidisse me si dicas, videris?
 Phil. Vbi nunc illum reperiam scelus? vbi hoc crucis
 cimelium?
 Faxo iam Hercle vt suo crux gaudeat cimelio,
 Nec ploret diutiùs sibi fieri iniuriam.
 Dau. Huc respice. Quis hic est cum collatio ventre.
 Phil. Hic ipse est.
 Eia, eia, Lyde, eia, ô potator strenue!

Hoc